

Pismo parafii
pw. św. Karola Boromeusza
w Poznaniu

„U Boromeusza”

luty 2010 (18) nr 1

„Któryś za nas cierpiał rany...”
CZAS POKOCHAĆ NAJWIĘKSZĄ MIŁOŚĆ...

Słowo redakcji

..... i rozpoczął się Wielki Post...posypmy głowy popiołem i zaczniemy pokutować. Od środy zaczął się czas nawracania ze starej drogi na nową tę bardziej z Chrystusem. Wiele wysiłku i trudności, ale wiemy, że warto, bo zbliża się nasze zbawienie!!! On oddaje za nas swe życie z miłości. Zapraszamy do lektury naszego pisemka i w szczególności polecamy artykuł z przebiegu procesu beatyfikacji Jana Pawła II. Życzymy miłej lektury i owocnego Wielkiego Postu.

Redakcja

Wspólnie przeżyliśmy...

Od ostatniego wydania gazetki wydarzyło się wiele. Najpierw przeżyaliśmy piękne Święta Bożego Narodzenia, a w drugi dzień Świąt imieniny obchodził nasz Wikariusz ks. Szczepan (26.12). Solenizantowi życzymy Bożej opieki.

Na przełomie roku, od 29.12.2009 do 02.01.2010, gościliśmy w naszej parafii młodzież z Taize w ramach Europejskiego Spotkania Młodych. W naszej parafii gościnę znalazło 98 osób. Młodzi ludzie pochodzili z Francji, Chorwacji, Włoch, Białorusi i Polski.

Później w naszych domach mogliśmy gościć duszpasterzy na kolędzie ;) - ale o tym powie ks. Proboszcz w swoim słowie.

01.01.2010 r. obchodziliśmy trzecią rocznicę powstania naszej parafii.

10.01.2010 r., w niedzielę, odbyły się „Jasełka” oraz rodzinne wspólne kolędowanie, a także tej niedzieli na Mszy o godz. 18.00 śpiewał i po Mszy Świętej krótki koncert kolędowy wykonał chór „Nova” im. Stanisława Moniuszki.

21.01.2010 r. obchodził dzień swoich imienin ks. Sebastian – życzymy wielu łask Bożych na dalsze piękne lata kapłańskiej służby.

17.02.2010 r. Środą Popielcową rozpoczęliśmy Wielki Post.

Moi Kochani!!!

Pozdrawiam Was gorąco w tę pierwszą niedzielę Wielkiego Postu. Chciałbym podsumować ostatni czas. Szczególnym wydarzeniem było Europejskie Spotkanie Młodzieży. Dziękuję rodzinom, które przyjęły pielgrzymów, a było ich w naszej parafii 98. Dziękuję wszystkim, którzy zaangażowali się w to dzieło, całej tzw. „ekipie przygotowań” czyli młodzieży i parafiankom, które upiekły smaczne słodkości.

Czasem także niezwykłym była kolęda, gdzie mogliśmy się spotkać i lepiej jeszcze budować naszą Wspólnotę. Dziękuję za każde życzliwe przyjęcie, za każde dobre słowo i uwagi. Dzięki temu usprawniamy działanie naszego dzieła budowy Wspólnoty. Dziękuję za Wasze serce i ofiarność. Kolęda to dla księży zawsze radosny czas spotkań i bliskości ludzi wśród których posługują.

A teraz trwamy już w Wielkim Poście, który rozpoczęliśmy w ubiegłą środę. Czas przemyśleń, refleksji, powrotu do Pana Boga i nawróceń. Mam nadzieję, że dobrze zastanowimy się i przygotujemy do Zmartwychwstania Chrystusa. Gorzkie Żale, Drogi Krzyżowe i Rekolekcje Wielkopostne mogą nam w tym pomóc. Rekolekcje rozpoczynają się dzisiejszej niedzieli, a poprowadzi je ks. Adrian Glabas – proboszcz Księży Pallotynów. Zapraszam, aby ten czas Wielkiego Postu był poszukiwaniem Bożej Miłości w ukrzyżowanym Jezusie.

Odnosnie budowy, to w ostatnim czasie udało nam się: wytynkować salki parafialne i probostwo oraz garaż, zamontować wszędzie sufit podwieszany i wykończyć toaletę na parterze, która też jest przygotowana dla osób na wózku inwalidzkim. W najbliższych dniach, jak pogoda pozwoli, chcielibyśmy zacząć wylewać posadzkę w salkach parafialnych oraz powoli szpachlować sufity.

Wasz Proboszcz

Jan Paweł II na Wielki Post

Na mrocznym tle grzechu i ludzkiej niezdolności do wyzwolenia się o własnych siłach jaśniej pełnym blaskiem zbawcze dzieło Chrystusa: „Jego to ustanowił Bóg narzędziem prześlągania przez wiarę mocą Jego krwi. Chciał przez to okazać swojå sprawiedliwoœ” (por. Rz 3, 25). Chrystus jest Barankiem, który wziåł na siebie grzech œwiata (por. J 1, 29). Działił ludzki los „a¿ do œmierci – i to œmierci krzy¿owej” (Flp 2, 8), aby wyzwolił człowieka z niewoli zła i przywrócił mu pierwotnå godnoœ dziecka Bo¿ego. Oto paschalna tajemnica, w której zostajemy odrodzeni! Tutaj wålnie, jak przypomina Sekwencja wielkanocna, „œmier zwařta się z ¿yciem w przedziwnym boju”. Ojcowie Koœcioła gloszå, ¿e w Jezusie Chrystusie szatan atakuje caå ludzkoœ i grozi jej œmiercå, od której jednak zostaje ona wyzwolona dzieki zwycięskiej mocy zmartwychwstania. W zmartwychwstałym Panu złamana zostaje moc œmierci, a człowiek zyskuje mo¿liwoœ doståpienia przez wiarę komunii z Bogiem. Temu, kto wierzy, zostaje udzielone ¿ycie samego Boga poprzez działanie Ducha œwitego, który jest „pierwszym darem dla wierzåcych” (por. IV Modlitwa Eucharystyczna). Tak więc odkupienie dokonane na krzy¿u odnawia wszechœwiat i urzeczywistnia pojednanie między Bogiem a człowiekiem oraz ludzi między sobå nawzajem.

Orędzie na Wielki Post 2000

Wielki Post ka¿dego roku jawi się nam jako czas sprzyjåcy wzmoczeniu modlitwy i pokuty, otwieråc serce na pokorne przy¿ycie woli Bo¿ej. W tym okresie wskazywana jest nam duchowa droga, bdåca przygotowaniem do ponownego prze¿ywania wielkiej tajemnicy œmierci i zmartwychwstania Chrystusa, przede wszystkim poprzez pilniejsze słuchanie słowa Bo¿ego oraz bardziej wielkoduszne praktykowanie umartwienia, dzieki czemu mo¿emy hojniej przy¿y z pomocå bli¿niemu w potrzebie.

Orędzie na Wielki Post 2005

Kalendarium procesu beatyfikacyjnego Ojca œw. Jana Pawła II

Rok 2005

2 kwietnia – o godz. 21.37 w czasie Nieszporów œwita Miłosierdzia Bo¿ego w swym pokoju w Watykanie zmarł Jan Paweł II. Hołd zmarłemu przed jego trumnå wystawionå w Bazylice œw. Piotra do czasu pogrzebu zło¿yło ponad 3 mln osób z całégo œwiata. 8 kwietnia – uroczysty pogrzeb Ojca œwitego na Placu œw. Piotra, któremu przewodniczył dziekan Kolegium Kardynalskiego kardynał Joseph Ratzinger. Uczestniczyło w nim ponad 100 tys. ludzi, niektórzy z transparentami z napisem „Santo subito”, czyli „œwity natychmiast” - w ten sposób ludzie dali wyraz przekonaniu, ¿e Ojciec œwity swoim ¿yciem zasłu¿ył na wyniesienie na ołtarze. 13 maja – oficjalne ogłoszenie, ¿e papie¿ Benedykt XVI zezwolił na odståpienie od wymaganego przez przepisy koœcielne okresu 5 lat od œmierci danej osoby i na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego

Jana Pawła II od zaraz. 28 czerwca – formalne rozpoczęcie procesu w diecezji rzymskiej, zaprzysię¿enie członków Trybunału Beatyfikacyjnego. Postulatorem procesu został polski ksiådz, Sławomir Oder. Od tego momentu o Janie Pawle II mo¿na mówić „Sługa Bo¿y”. 4 listopada – rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego w archidiecezji krakowskiej: w Katedrze na Wawelu pierwsze posiedzenie Trybunału Rogatoryjnego (łac. rogatoris – zbieråcy glosy) pod przewodnictwem biskupa Tadeusza Pieronka.

Rok 2006

17 marca – we Francji rozpoczåł prac trzeci Trybunał, prowadzåcy dochodzenie w sprawie cudu przypisywanego wstawiennictwu Jana Pawła II. Z setek œwiadczeń łask otrzymanych za Jego wstawiennictwem wybrano przypadek

cudownego uzdrowienia francuskiej zakonnicy w czerwcu 2005 roku. Ks. S. Oder poinformował, że Trybunał Beatyfikacyjny jest na etapie przygotowywania kolejnych procesów dotyczących cudów za wstawiennictwem Jana Pawła II. 1 kwietnia – w Katedrze Wawelskiej zakończyła się ostatnia sesja Trybunału Rogatoryjnego. Na blisko 800 stronach akt sprawy zamieszczono analizę dokumentów, pism i listów Papieża z czasów krakowskich oraz zeznania 114 świadków mieszkających w Polsce. Listę świadków zasadniczo tworzą w Rzymie, krakowska kuria nieznacznie ją rozszerzyła. Akta procesu sporządzono w trzech egzemplarzach: dwa z nich zostały przekazane do Rzymu i dołączone do akt głównego procesu prowadzonego przez diecezję rzymską. Trzeci egzemplarz będzie przechowywany w archiwum kurii metropolitalnej w Krakowie.

Rok 2007

2 kwietnia – trybunał diecezjalny badający tajemnicę uzdrowienia z choroby Parkinsona francuskiej zakonnicy, siostry Marie-Simon-Pierre ze Zgromadzenia Małych Sióstr Macierzyństwa Katolickiego, potwierdził fakt zaistnienia cudu, a akta procesu przekazano watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

Tego samego dnia w Bazylice św. Jana na Lateranie oficjalnie zamknięto rzymską, diecezjalną fazę procesu beatyfikacyjnego, a zgromadzone na tym etapie materiały zostały w kilku skrzyniach natychmiast przekazane Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

Rok 2008

Powstała synteza całego procesu zwana „Positio super virtutibus”, licząca ponad dwa i pół tysiąca stron.

Rok 2009

13 maja – komisja teologów Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych wydała pozytywną decyzję w sprawie heroiczności cnót Jana Pawła II. 16 listopada – odbyło się Zebranie Zwyczajne Kardynałów i Biskupów Członków Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w sprawie beatyfikacji Jana Pawła II. Podjęto decyzję o skierowaniu do papieża Benedykta XVI sugestii, że osiągnięto pewność moralną w odniesieniu do praktykowania cnót w stopniu heroicznym przez Sługę Bożego Jana Pawła II. 19 grudnia – papież Benedykt XVI podpisał dekret o uznaniu heroiczności cnót Jana Pawła II. Z tą chwilą Jan Paweł II może być nazywany Czcigodnym Sługą Bożym. Trwa dochodzenie dotyczące cudu uzdrowienia. Akta przekazane przez trybunał diecezjalny muszą być wnikliwie zbadane w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych przez trzy gremia: biegłych lekarzy, teologów i kardynałów oraz biskupów. Po ewentualnym pozytywnym przejściu tych etapów Papież, wezwawszy Ducha Świętego, może podjąć decyzję o beatyfikacji i wyznaczyć jej datę.

(opracowano na podstawie KAI)

No, to którą drogą iść???

... do szczęścia, miłości; życia i nieba, których tak pragniemy, o które tak zabiegamy. Tylko, że... szczęście prawdziwe i wieczne będzie nas kosztować. Jak wszystko, co jest wartościowe. Pan Jezus powiedział o sobie „Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem” i wskazał kierunek, w którą stronę iść. To nie jest droga łatwa, wygodna i przyjemna, lecz droga z krzyżem. Otucha w tym, że nie idziemy tą drogą sami. Jezus poszedł nią wcześniej i wciąż idzie drogą człowieczych krzyży, każdą z osobna.

A oto etapy tej drogi.

Stacja I Jezus Przyjmuje wyrok, by dać świadectwo prawdzie

Prawda - ta trudna, niechciana, bolesna, jedyna- kosztuje nas bardzo dużo. Ale bez niej wszystko staje się zakłamane, nieprawdziwe, nierzeczywiste - i miłość, i szczęście, i życie! Ty, który jesteś Prawdą - tak zawsze jawny, szczery, niezmienny - pomagaj nam też być takimi, choćby nas za to osądzano i skazywano na różne krzyże.

Stacja II Jezus przyjmuje krzyż

Co to jest krzyż?... Ciężar... Ciężar odpowiedzialności, ciężar zobowiązań i wierności, ciężar posłuszeństwa, ciężar choroby, ciężar dnia codziennego, ciężar miłości... Ale bez tego ciężaru życia wszystko staje się puste, czerce, nudne. Ty, który niesiesz ciężar miłości i wierności człowiekowi, pomóż nam nieść ciężar bycia prawdziwym człowiekiem.

Stacja III Jezus upada

Czasem ciężar pracy, obowiązków, miłości jest za ciężki. Nie dajemy rady. Upadamy, zniechęcamy się, załamujemy. A czasem zrzucamy nasze ciężary na innych i oni upadają. Jezu, pomóż nam powstać i nieść krzyż dalej.

Stacja IV Matka Jezusa wiarna do końca Synowi

Miłość matki chce uchronić dziecko od wszelkiego brudu, wyrzeczeń, ofiary, bólu, ale... czy to możliwe?... Życie właśnie jest takie... Matko Boża naucz nas patrzeć na nasze dzieci, wnuki oczami samego Boga, abyśmy chcieli dla nich tego, czego On chce.

Stacja V Jezus przyjmuje wymuszoną pomoc Szymona

Przymus - tak bardzo nielubiany - ale może być błogosławieństwem. Do iluż rzeczy zmusza nas życie, sumienie, wierność! A później stają się one naszą wartością i pięknem. Błogosławione są przymusy miłości, przykazań, trudnych sytuacji, zobowiązań. Przekonał się o tym Szymon z Cyreny.

Stacja VI Jezus pozostawia obraz swej twarzy Weronice

Ocalić twarz człowieka, jego godność, dobre imię, szacunek dla niego - jest trudniej niż pozwolić, aby rzucono na niego obelgę i oszczerstwo. Jezu, pomóż nam szanować godność każdego człowieka, bo jest on umiłowany dzieckiem Bożym.

Stacja VII Jezus upada pod ciężarem naszych upadków

Człowiek nazywający grzech, „po imieniu” dźwigający się z niego, odzyskuje swoją godność. A gdy postępuje odwrotnie... trwa w upadku. Jezu, naucz nas powstać, tak jak Ty na Drodze Krzyżowej.

Stacja VIII Jezus chce płaczu sumienia, a nie rozczulających się nad Nim łez kobiet

Uciekamy w czułościowość, w sentymentalne łzy, w historyczne lamenty.

Płaczymy nad losem zwierzątek, drzew, roztkliwiamy się na filmach, a zdajemy się nie widzieć samotności swoich bliskich, umierania sumień naszych dzieci, tragedii rozbitych małżeństw, braku miłości w rodzinach. Jezus, pokaż nam nad czym mamy zapłakać w swoim życiu.

Stacja IX Jezus upada razem z tymi, którym najciężej

Problemy, kłopoty, konflikty, tragedie, nieszczęścia to wszystko przygniata nas swoim ciężarem. Jezus, daj nam siły do zwyciężenia ich. Bo tylko tak możemy dojść do ostatecznego zwycięstwa.

Stacja X Jezus odarty z wszystkiego

Jezus oddał wszystko, aby nas zbawić. Dla mnie jest On przykładem bezgranicznego poświęcenia, wytrwania do końca nawet w najtrudniejszej dla nas sytuacji życiowej. I nie buntuje się. A ja?... Jezus, najtrudniej mi oddać to, co kocham. Wzmocnij moją nadzieję, że Ty mnie nigdy nie opuszczasz.

Stacja XI Jezus przybity do krzyża

Ostatni etap męki, wejście w bezpośredni kontakt ze śmiercią. Czy wytrzymam ten ból? Co zrobić, aby nie poddać się zwątpieniu, zniechęceniu, rozpacz? Jezus, bądź ze mną, kiedy doświadczysz mnie cierpienie ponad moje siły.

Stacja XII Jezus umiera

Dlaczego taka śmierć? Ile razy zadaję to pytanie - dlaczego? ... i często nie odnajduję odpowiedzi. W miłości nie wszystko można wytłumaczyć słowami. Czasem trzeba zamilknąć i w pokorze przyjąć ten trudny wyraz miłości, jaką była Twoja śmierć, ale także każde niewytłumaczalne cierpienie w moim życiu. Jezus, przygotuj mnie na taką śmierć.

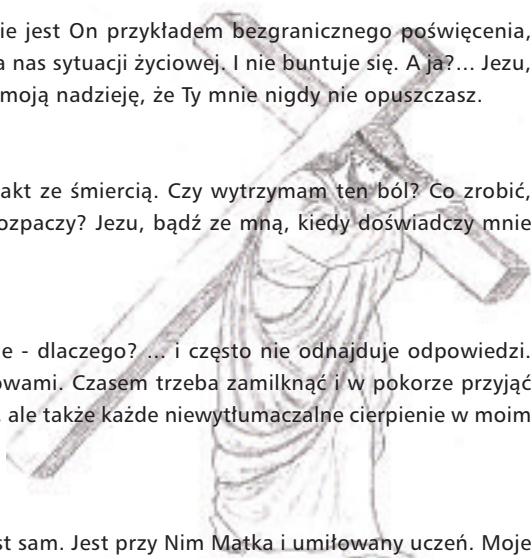
Stacja XIII Zdjęcie z krzyża

Nawet w momencie pozornej klęski Jezus nie jest sam. Jest przy Nim Matka i umiłowany uczeń. Moje kłopoty też mogą przemienić się w klęskę. Ale Jezus uczy mnie, że takie momenty trzeba przetrwać. On zawsze stoi po mojej stronie. Jezus, daj mi wiarę w Twoją wszechmoc.

Stacja XIV Grób Jezusa

Jezus dał się zamknąć w grobie. Trzeba złożyć swoje kłopoty, smartwienia, problemy w grobie Jezusa, bo tylko On będzie mógł przemienić je przez swoje Zmartwychwstanie. Jezus, wzmocnij moją nadzieję na powstanie do nowego, lepszego życia.

Zatrzymaliśmy się przy każdej stacji Drogi Krzyżowej. Spojrzeliśmy na drogę życia Jezusa. Taką drogę przeszedł On i ona doprowadziła Go do zwycięstwa nad śmiercią, grzechem i piekłem. A ja? Jaką drogą idę? Czy ona doprowadzi mnie do zbawienia, do życia wiecznego, do szczęścia, do Boga? Co zrobić, aby wejść na Drogę prawdziwą, którą wskazał Jezus? Jest na to sposób. Mamy Wielki Post. Przeżyjmy go w bliskości z Bogiem, korzystając z każdej okazji, jaką stwarza nam Kościół: Rekolekcje, Droga Krzyżowa, Gorzkie Żale, Spowiedź św., Eucharystia. Niech ten czas zaowocuje miłością do Pana Boga i bliźniego.

Jeszcze trochę o beatyfikacji i kanonizacji

Beatyfikacja (łac. beatus – szczęśliwy, błogosławiony) oznacza przyznanie tytułu błogosławionego z powodu heroicznego w praktykowaniu cnót i opinii świętości potwierdzonej cudem i zezwała na kult publiczny danej osoby na terenie określonej diecezji, regionu, kraju lub zakonu. Kanonizacja (grec. kanon – reguła, wzorzec) oznacza natomiast nieomylnie i ostateczne orzeczenie świętości wraz z nakazem kultu w całym Kościele. Przed beatyfikacją są dozwolone jedynie formy kultu prywatnego. Pierwszej „kanonizacji” dokonał sam Jezus Chrystus, składając nawróconemu łotwini obietnicę, że znajdzie się z Nim w Królestwie Bożym. W pierwszych latach chrześcijaństwa decydującą rolę odgrywał vox populi Dei – głos ludu Bożego, czyli aklamacja ludu (czymś podobnym były transparenty i okrzyki „Santo subito” w czasie pogrzebu Ojca Św. Jana Pawła II). Niektóre postacie czczone były zaraz u progu chrześcijaństwa, przede wszystkim Matka Boża, apostołowie, św. Józef. Następnie pojęcie świętości odnosiło się do wszystkich męczenników, jako najdoskonalszych naśladowców Mistrza. Kanonizacja odbywała się z udziałem biskupów, którzy stali na czele danych gmin chrześcijańskich. Kiedy ustały prześladowania, rozpoczął się kult wyznawców. Przy pierwszych wyznawcach nie było jeszcze procesów, ale zaczęły się formułować procedury zmierzające do zbadania, czy rzeczywiście ten ktoś może być ogłoszony świętym. Pierwszej formalnej kanonizacji dokonał papież Jan XV na Synodzie Laterańskim w 995 roku. Zaczęto też rozróżniać beatyfikację i kanonizację, traktując tę pierwszą jako etap wstępny do kanonizacji. Papież Urban VIII skodyfikował w 1634 roku proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny. Przeszły one potem długą ewolucję, zanim weszły do Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1917 roku. Poświęcono im w nim 142 kanony. Na nowo zostały one uregulowane nie przez kogo innego, jak przez Ojca Św. Jana Pawła II bullą *Divinus perfectionis Magister*, ogłoszoną 25 stycznia 1983 r. Właśnie On wprowadził m.in. zasadę 5-letniego okresu wyczekiwania po śmierci danej osoby

na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego, od której zresztą sam odstąpił w przypadku Matki Teresy z Kalkuty. Zwiększył również odpowiedzialność biskupów w tych procesach, nakazał podniesienie naukowego poziomu komisji przez powiększenie liczby biegłych, postanowił, że do beatyfikacji wystarczy udowodnienie jednego cudu i jednego (innego) cudu - do kanonizacji. Każdy proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny ma swój trybunał. W jego skład wchodzi m.in. postulator (łac. postulo – stać przy czymś mocno), który organizuje prace trybunału, gromadzi dowody świętości, następnie sędzia delegat reprezentujący biskupa, promotor sprawiedliwości (zwany dawniej *Advocatus diaboli*), który m.in. czuwa nad zachowaniem norm prawnych podczas procesu, weryfikuje wszystkie negatywne informacje na temat kandydata na ołtarze, a w razie stwierdzenia poważnych nieprawidłowości może przerwać proces. W postępowaniu procesowym jako cud rozumiana jest nadzwyczajna ingerencja Boga, chwilowe zawieszenie praw przyrody, przez co objawia On swą wolę. Cud stanowi nadprzyrodzone potwierdzenie świętości określonej osoby. Aby stał się dowodem, musi mieć trwałe i widoczne skutki, zrozumiałe dla wszystkich. Musi też być udowodniony przez zeznania świadków, dokumenty i opinie powołanych biegłych teologów i właściwych specjalistów, np. lekarzy. (W procesach dotyczących męczenników po podpisaniu dekretu męczeństwa, gdy jest ono ewidentnie udowodnione, zazwyczaj Papież nie oczekuje na nadprzyrodzone potwierdzenie w postaci cudu, ale postępuje zgodnie ze słowami Chrystusa, że nie ma większej miłości, niż jeśli ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół.) Papież wydaje ostateczną decyzję o uznaniu heroicznego praktykowania cnót, prawdziwości cudu, ma też wyłączne prawo odstąpienia w procesie od pewnych procedur. Ks. prałat Sławomir Oder, który jest postulatorem w procesie beatyfikacyjnym Ojca św. Jana Pawła II, urodził się w 1960 r. w Chełmży na Pomorzu; od ponad 20 lat przebywa w Rzymie. Jest doktorem prawa cywilnego i kanonicznego,

ukończył tzw. Św. Rotę, czyli najwyższe studia kościelne w zakresie prawa kanonicznego, jest prezesem Trybunału Apelacyjnego przy Kurii Rzymskiej.

Jak sam powiedział, praca w tym procesie jest dla niego ogromną przygodą duchową, życiową i zobowiązującym darem. Wyraz temu dał także w książce napisanej wspólnie z włoskim dziennikarzem Saverio Gaetą, noszącej tytuł „Dlatego jest święty. Prawdziwy Jan Paweł II, o którym opowiada postulator procesu beatyfikacyjnego”. Włoska premiera tej książki odbyła się w styczniu br., niebawem ukaże się w Polsce. Książk Oder powiedział, że jest to książka bardzo osobista, nie ma charakteru historycznego, nie jest opracowaniem naukowym, nie zawiera nazwisk świadków procesu, bo zebrany materiał nadal objęty jest tajemnicą. Oczywiście po śmierci Ojca Św. Jana Pawła II ukazało się bardzo wiele poświęconych Mu książek, w tym książki o łaskach otrzymanych za jego wstawiennictwem. Cud wybrany do procesu beatyfikacyjnego został opisany szczegółowo m.in. w wydanej w 2008 r.

przez Wydawnictwo Św. Stanisława BM w Krakowie książce „Cuda” (w międzyczasie ukazały się następne, rozszerzone jej wydania). Zawierała ona 150 świadectw (wszystkie należą do dokumentacji procesu), a jak powiedział ks. S. Oder, to zaledwie niecały jeden procent wszystkich zgłoszonych do postulatora. Jak stwierdził prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, arcybiskup Angelo Amato, procedury w procesie beatyfikacyjnym Jana Pawła II, poza wcześniejszym jego rozpoczęciem, „przebiegają prawidłowo, z normalną surowością, bez jakichkolwiek odchyłeń czy wyjątków”. Przygotowując to opracowanie, korzystałam z wielu stron internetowych. Za pośrednictwem strony <http://www.vicariatusurbis.org> trafiłam na miesięcznik „Totus Tuus” – Organ Prasowy Postulacji do Spraw Beatyfikacji i Kanonizacji Sługi Bożego Jana Pawła II. Jest on wydawany w kilku wersjach językowych. W formie „papierowej”, w j. polskim, jest wydawany przez wspomniane już Wydawnictwo Św. Stanisława BM w Krakowie. Bardzo polecam!

Barbara

Niezwykłe fascynacje naszych parafian

W kolejnym odcinku zbioru prezentujemy kartkę pocztową, która przedstawia scenę homagium Prymasa Polski kard. Stefana Wyszyńskiego w trakcie Mszy św. Intronizacyjnej.

Kartka została wydana w 1987 roku przez Rejonowy Urząd Pocztowy w Lublinie. Widzimy także stempel pocztowy z tą samą sceną. Kartkę pocztową jak i stempel wydano z okazji III wizyty papieża Jana Pawła II w Polsce.

[10]

[Udostępniono z kolekcji Stanisława Kandulskiego]

Dla rodziców i nie tylko.....

Nasze dziecko arcydziełem Boga?

Bóg obdarowując nas dzieckiem kładzie w nasze ręce skarb, w którym drzemią wielkie możliwości rozwoju i talenty. Cóż jednak po tym, gdy nie będą umiały prawidłowo funkcjonować w świecie.

A oto lista cech koniecznych do życia w świecie, które powinniśmy pomóc zdobyć naszym dzieciom:

1. Mieć zaufanie do samego siebie – „Ja to potrafię zrobić”.

Trzeba odkryć jakie są zdolności i cechy wrodzone dzieci, a potem umożliwić im ich rozwój. W tym celu dzieciom należy często dodawać otuchy: „Jestem naprawdę dumny z Ciebie” – to zdanie posiada magiczną siłę.

2. Nauczamy szacunku i uczciwości.

Potrzeba czasu, cierpliwości, by nauczyć dzieci mówić prawdę, szanować prawo i uprawnienia innych, dotrzymywać obietnicy. Słowa „Dziękuję Ci, że opowiedziałeś mi jak to się stało. Mogę rzeczywiście zaufać Tobie” są magiczne. Ale najbardziej skuteczny jest przykład. Jedynie rodzice okazujący szacunek i szanowani przez innych mogą nauczyć szacunku i lojalności.

3. W domu powierzajmy im różne zadania.

Zebrania cotygodniowe, wywieszka w kuchni ustalająca dyżury w różnych pracach domowych, małe fortele, by uczyć odpowiedzialności. Słowa: „Każdy w naszej rodzinie ma zadanie do wykonania, a Ty wywiąż się dobrze ze swych obowiązków. Jest to wielka pomoc dla mamusi i tatusia” mobilizują do działania.

4. Naładujmy je entuzjazmem.

Entuzjazm jest cechą, którą dzieci przejmują od rodziców. Nikt nie zrealizował nic ważnego bez entuzjazmu. Dzieci mają entuzjazm, lecz jest on kruchy. Wzmacniamy go pochwałami za dobrze wykonane zadanie, nagrodami, zachętą, pomocą i okazujemy radość z tego co udało się dziecku zrobić.

5. Uczynmy je wrażliwymi i współczującymi na ból i cierpienie innych. To właśnie rodzice mogą swym przykładem rozwinąć lub zniszczyć tę wrażliwość.

6. Wspólnie walczyć z trudnościami i niepowodzeniami.

Rodzice poprzez wzajemną pomoc i wyciąganie wniosków z trudnych chwil uczą dzieci, że razem uda się nam przejść nawet najtrudniejsze przeszkody życiowe.

7. Nauczmy dzieci sztuki negocjacji.

Walka z ogniem przy pomocy ognia przynosi w rezultacie tylko popiół. Rozmowy i pertraktacje są lepsze od walki. Ale sztuka pertraktacji jest owocem inteligencji i ćwiczenia się w rodzinie. Trzeba nauczyć dziecko reagowania na zmiany, zwłaszcza te nieprzewidywalne i niespodziewane.

8. Zachęcajmy je, by były twórcze.

Znając ich talenty twórzmy pola do ich wykorzystania. Zajęcia plastyczne, muzyczne, teatralne, sportowe, przyrodnicze, humanistyczne i wiele innych umożliwią wydobycie i pokazanie skarbów ukrytych w naszych dzieciach.

Opracowano na podstawie
Bruno Ferrero „Szczęśliwa rodzina”

Ważne informacje:

Msze św. w kaplicy

Niedziele:

- godz. 8.00
- godz. 9.30 dla młodzieży
- godz. 11.00 dla dzieci
- godz. 12.15
- godz. 18.00
- godz. 19.30 dla młodzieży i studentów

Dni powszednie:

- godz. 8.00
- godz. 18.00

Spowiedź św.

pół godziny przed każdą Mszą św.

Biuro parafialne jest czynne:

poniedziałek i środa od 16.30 do 17.30
piątek od 8.30 do 10.00.
(Biuro parafialne znajduje się przy kaplicy).

Kontakt z parafią:

Parafia pw. św. Karola Boromeusza
os. Pod Lipami 100
61-638 Poznań
Tel. 662 589 800
e-mail: biuro@boromeusz.pl
www.boromeusz.pl

W najbliższym czasie...

Katechezy dla dzieci:

I klasa szkoły podstawowej spotkanie 09.03.
o godz. 17.00 oraz dla rodziców 11.03.
o godz. 19.00

II klasa szkoły podstawowej spotkanie 11.03.
o godz. 17.00 oraz dla rodziców 18.03.
o godz. 19.00.

Młodzież przygotowująca się do bierzmowania spotyka się w piątki na Drodze Krzyżowej o godz. 19.30.

Spotkania dla poszczególnych klas będą się odbywały:

klasa III – 12. 03. godz. 19.00

klasa II – 15. 03. godz. 19.00

klasa I – 11. 03. godz. 17.00.

Rekolekcje w szkole podstawowej ZSzos nr 1 będą w dniach 10 - 12.03.

Rekolekcje parafialne 21 – 23.02.

W piątek **Droga Krzyżowa:**

Dla dzieci o godz. 17.00

Dla starszych po Mszy świętej o godz. 18.00

Dla młodzieży o godz. 19.30.

Droga Krzyżowa na naszym osiedlu odbędzie się 26.03. po Mszy świętej o godz. 18.00.

Gorzkie Żale w niedziele Wielkiego Postu o godz. 16.00, po nich o godz. 16.45 dodatkowa Msza Święta.

01.03. w naszej parafii będzie **Maraton Biblijny**. Od godz. 15.00 do 22.15 będziemy czytać Księgę Wyjścia i Kapłańską. Zapraszamy chętnych do czytania.

Gazetka powstaje przy współpracy ludzi dobrej woli. Możesz do nich dołączyć.

Zapraszamy do współpracy.

Kontakt z redakcją:

Parafia pw. św. Karola Boromeusza, os. Pod Lipami 100, 61-638 Poznań,
biuro parafialne - ks. Szczepan, www.boromeusz.pl lub szczepan555@interia.pl

Dla naszych kochanych

Aniołków

i nie tylko....

Witamy naszych Milusińskich!!!

Kochane Aniołki!!!

Witajcie!!!

Stęskniliśmy się za Wami ;)

Ostatnio dużo było przyjemności: a to ferie, a to dyskoteki, tłusty czwartek, walentynki, podkoziołek - ho, ho, było wesoło co?

No cóż, po Środzie Popielcowej zrobiło się jakoś ciszej? No tak, bo czas na WIELKI POST, ale nie smućcie się, w nim też można odnaleźć radość.

Jak? Gdzie? Kiedy? Przyjdź i przekonaj się sam!

Czas pokochać Największą Miłość!!!

A spotykamy się w PIĄTEK O GODZ. 17.00 na Drodze Krzyżowej.

A teraz będą rozrywki:

Jaka to przypowieść? Który sakrament nam przypomina?

I mała łamigłówka

Z	I	E			A
P			T	E	K
J	A				K
	E	F	R	E	
S	Z		M		N
T	R	Ó			A
K	O	N			

Uzupełnij diagram literami, tak by w poziomych rzędach powstały wyrazy, których znaczenia podajemy w przypadkowej kolejności.

Dopisane litery utworzą hasło.

- Zielona planeta
- Powtarzający się fragment piosenki
- Mała poduszka
- Pan Bóg w trzech Osobach to ... Przenajświętsza
- Przeciwnieństwo początku
- Otacza domek z ogródkiem
- Pomógł nieść krzyż Panu Jezusowi

Rozwiązania zostaw u ks. Szczepana.

Owocnego przeżywania Wielkiego Postu!!!